

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 10/2020
17.02.2021. године
Београд

ОСНОВНИ СУД У ЈАГОДИНИ

ЈАГОДИНА

ВЕЗА: П 1113/20

Извод из записника са I седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 17.02.2021. године.

О Д Л У К А

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Основног суда у Јагодини за решавање спорног правног питања у предмету П 1113/2020.

Образложење

Основни суд у Јагодини је на основу члана 180. став 1. Закона о парничном поступку, поднео захтев за решавање спорног правног питања, достављајући предмет П 1113/20.

У захтеву је наведено да је том суду поднет већи број тужби са предлогом за издавање платног налога, ради наплате новчаног потраживања на име пружених комуналних услуга, наплате посебних карти на име коришћења паркинг услуга. Све тужбе поднео је исти тужилац – привредно друштво које је са комуналним предузећима у Јагодини у Ћуприји, закључио уговоре о уступању потраживања, по којим је тужилац прибавио потраживање по основу доспелих, неплаћених накнада на име посебних карти за паркирање. Тужилац, као пријемник ових потраживања, уз тужбе са предлогом за издавање платног налога, доставио је оверене уговоре о уступању потраживања и фотографије возила, са означеним датумом и временом и доказом да је туженима упућена опомена. Међутим, уз тужбу нису достављене веродостојне исправе, односно извод из пословних књига, иако се уговором о уступању потраживања, уступилац обавезао да пријемнику на његов захтев достави сву потребну документацију која се односи на конкретно потраживање.

Тужбу поднету у предмету који је достављен, првостепени суд је одбацио, оцењујући да тужилац као пријемник потраживања нема правни интерес за подношење оваквих тужби, позивајући се и на правни став који је заузет на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 25.06.2019. године. Виши суд у Јагодини одлучујући о жалби тужиоца, укинуо је наведено првостепено решење и предмет вратио истом суду на поновни поступак и одлучивање, оцењујући да су погрешно примењене одредбе члана 456. став 1. ЗПП, те да је одбацивањем тужбе са предлогом за издавање платног налога, тужилац онемогућен да „установи“ поступак и обезбеди приступ суду.

Из списка који је достављен произилази да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 2.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а из захтева који је достављен Врховном касационом суду може се закључити да је спорно правно питање:

Да ли постоји правни интерес тужиоца, правног лица коме је вршилац комуналних делатности уступио потраживање по основу неплаћених доспелих карата за паркирање, за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога, у ситуацији када тужилац уз тужбу није приложио веродостојну исправу – извод из пословних књига, у смислу члана 52. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Одлучујући о захтеву за решавање спорног питања у предметима Спп 4/20 и Спп 5/20, које је суштински исто, као и у овом предмету, произилази из исте чињеничне и правне ситуације и односи се на питање постојања правног интереса за подношење тужбе са предлогом за издавање платног налога, ради наплате новчаног потраживања из комуналних и сродних делатности, у ситуацији када тужилац није приложио веродостојну исправу, којом не располаже али је може прибавити, Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења одржаној 22.12.2020. године, усвојио следећи правни став:

Пријемник новчаног потраживања из комуналних и сродних делатности, нема првни интерес да у парничном поступку тражи издавање платног налога, па би зато поднету тужбу требало одбацити.

Полазећи од наведеног, на седници Грађанског одељења одржаној 17.02.2021. године, Врховни касациони суд је одбацио захтев Основног суда у Јагодини за заузимање правног става, сагласно члану 182. став 2. ЗПП.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Б. Слијепчевић**